

Cyrkej dyrbi wot Swjateho Ducha pohnuta ekumenisce žiwa być

Před 52 lětami we Wěčnym měsće: 25. januara 1959 bě bamž Jan XXIII. w Romje přebywacych 17 kardinalow na rozrěč do cyrkwe swjateho Pawoła před murjemi přeprósyt. Po Božej mši su so bamž a kardinalojo w kapitlowej žurli benediktskeho klóštra zchromadžili. A tam wozjewi bamž: „Česceni bratřa ... Drje trochu rozhnuty, ale tola z ponižnej rozsudnosću w krutym předewzaću wuprajamy wam mjeno a předewzaće dwójneho swjatočneho zarjadowanja: diecezanskeje synody města Roma a Ekumeniskeho koncila za cyłu swětowu cyrkej.“

To bě šok za kardinalow. Bamž bě hakle tři měsacy w zastojnstwje. Wón bě 77 lět stary muž. Jedyn z prelatow kurije praji: „Za Prěni Vatikanski koncil běše šěsć lět přihotowanja trjeba. Je njemožne, z koncilom hižo 1963 započec.“ Bamž Jan wotmołwi: „Derje, potom jón hižo 1962 zahajimy.“ A tak so sta. Kardinal Siri, arcybiskop Genuwy, praji: „Cyrkej budže 50 lět trjebać, zo so wot zabłudzenjow Jana XXIII. zhraba.“ Kardinal Spellman, arcybiskop New Yorka, praji: „Njewěrju, zo je bamž koncil zwołać chcył, ale bu k tomu wot ludži nučeny, kotřiž su jeho słowa swjerčeli.“ Kardinal Lercaro, arcybiskop Bolognje, reagowaše ze słowami: „Kak móže sej zwažic, po sto lětach a jenož tři měsacy po svojim wuzwolenju koncil zwołać? Bamž Jan je přechwatliwy a impulsiwny. Jeho njenazhonorosć a jeho snadne kublanje do wjedžechu k tutej kročeli ... Podawk kaž tónle skónčuje jeho hižo při wšěm slabu strowotu, a cyły twar jeho spzdatnych moraliskich a teologiskich počinkow so sygnje.“ Samo jeho na-

slědnik, arcybiskop Montini, pozdžiši bamž Pawol VI., zdžěli hišće wječor tohole přizjewjenskeho dnja oratorianeje Bevilacqua w Bresciji: „Tónle swjaty stary wótc pozdaću njepytne, do kotreho šeršenjaceho hnězda z tym klóje.“ Pater Bevilacqua – jeho spowědnik – jemu wotmołwi: „Žadyn strach, Don Battista, wostajće jenož, Swjaty Duch je hišće žiwy w cyrkwi.“

Takle reagowachu kardinalojo na přizjewjenje Druheho Vatikanskeho koncila. Bamž Jan bě k přizjewjenju koncila 25. januar wuzwolił, mjenujcy džeń wotzamknjenja oktawy modlenja wo jednotu křesćanow. Móht sej scyła lěpši termin k tomu wuzwolić? Džensa po wjace hač polsta lětach mamy jara, jara džakowni być za to, štož je so přez koncil ekumenisce stało. Što wšo njeje koncil ekumenisce zmóžnił? Kak smy sej jako křesćenjo tola bliže přišli. Džensa je nam wědomo, zo nas wjele wjace zwjazuje hač hišće džěli. Smy po puću k sebi; haj, hišće wjele wjace: Smy zchromadnje po puću, po zchromadnym puću. A to njepotrjechi jenož ewangelskich, ale tež židow a muslimow. Z časa koncila spóznawamy tež w ludžoch druhich nabožinow, haj, tež w ludžoch, kotřiž žanej nabožinje njepřisušēja, naše sotry a našich bratrow jednoho wulkeho čłowjestwa Božeho.

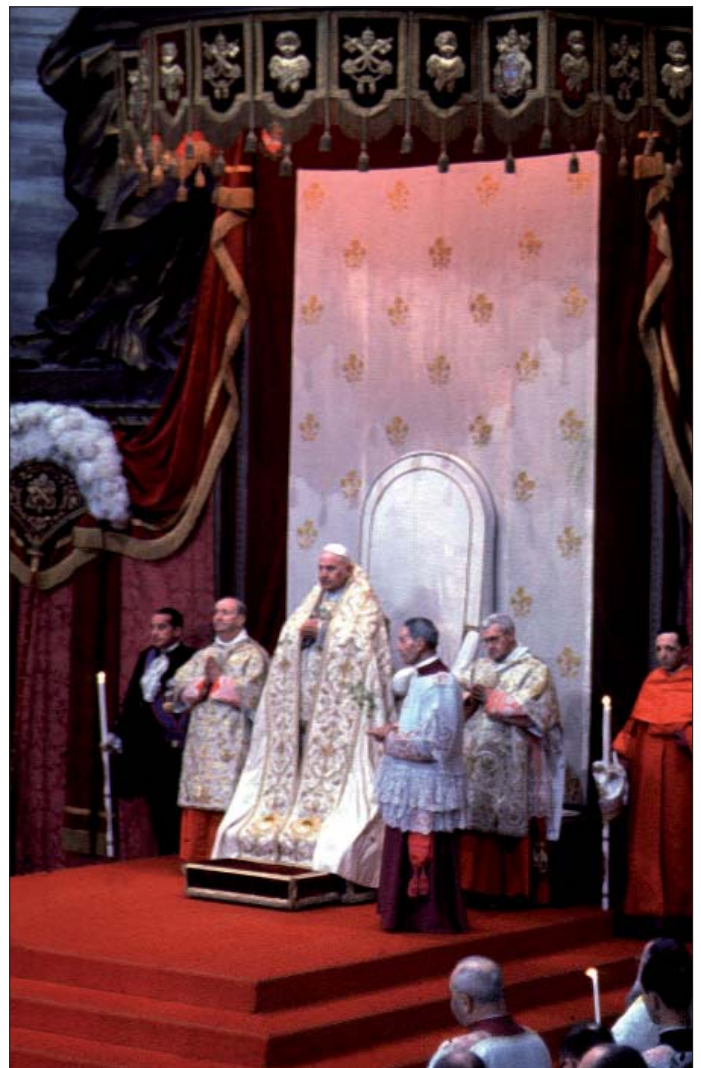
Koncil bě wopravdže – zo bychmy při wobrazu wostali – kałnjenje do šeršenjaceho hnězda cyrkwe, ale bě to kałnjenje Ducha Swjateho: Swjateho Ducha, kotryž je w běhu koncila cyrkej ze swojimi darami klół. Njesměli tónle mały a tola tak wažny pokiw bamža Jana přewidzeć, tónle koncil runje na kóncu swětoweje oktawy mo-

dlenja wo jednotu křesćanow přizjewić. Za tym tčeše program a nadawk! Z tym chcyše bamž cyrkwi něšto rjec, jej puć pokažać, na směr skedžbnić: Katolska cyrkej je jenož cyrkej, hdyž je wot Swjateho Ducha pohnuta ekumenisce žiwa.

Mały přikład: Tydženja bu w Budyskim klóšterku swjateje Klary Katrin Damm zadržasćena. Jako džěćo njebě nabožnje wotrostła, njepřisušēja žanej

cyrkwi. W Podstupimje je prawo studowała. Jako studentka zasłyša hlós Boži: „Pój, scěhuj mje!“ Wona wostaji wšo stejo a ležo a scěhowaše jeho. Da so wukřićić a je nětko swój nowiciat jako sotra Maria Michaela započala. „Žadyn strach, Swjaty Duch je hišće žiwy w cyrkwi.“ To nastupa tež nas. To móže nas pohnoneć, tež w džensnišim swěće jako křesćenjo žiwi być.

Dr. S. Foelz

Bamž Jan XXIII. na Druhim Vatikanskim koncilu

Foto: kna

Bamž: Wopominanje reformacije w lěće 2017 měło ekumeniske być

Benedikt XVI. namołwja katolikow a lutheranow, zhromadnje ekumenisce 500. róčnicu reformacije w lěće 2017 wopominać. Tole njeměto w formje triumfalistiskeho swjedženja być, ale w zhromadnym modlenju a próstwje wo wodaće za wzajomnje sej načinjene njeprawo a za winu nad pačenjemi, rjekny bamž na awdiency načolnych zastupjerjow Zjednocenych ewangelsko-lutherskich cyrkwjow Němskeje (VELKD) pónđzelu, 24. januara, we Vatikanje. K tutemu „wučisćenju swědomja“ słuša tež wzajomna wuměna wo zhromadnych 1.500 lětach do reformacije.

Benedikt XVI. namołwi dźěle-

Johannes Friedrich, ewangeliski krajny biskop w Bayerskej, pola bamža Benedikta XVI.

ných křesćanow, k žadosćiwje wočakowanej jednoće krok po

kroku postupować a na docpětim njewotpočować. Najebać wobstejacych teologiskich diferencow je so w oficialnym dialogu mjez lutheranami a katolikami w zaštych 50 lětach wjele docpěto, wuzběhny bamž w rozmótwje z delegaciju pod nawodom biskopa Johanna Friedricha. Tute wuspěchi měli być pohonjowace, zo so dialog dale wjedže. Za katolsku cyrkej njeje zawjazyk k ekumenje hoła komunikaciska strategija, ale „zakładny zawjazyk“, rjekny Benedikt XVI. Wuraznje wuprjaji so přećiwu hódnoćenjam, zo je zhromadny cil dospołnje a widzomnje jednoty křesćanow zaso bóle zdaleny. *KP/kna*

Boža služba wjeršk tydženja modlenja wo jednotu

Zastupjerjo wšelakich cyrkwjow su njeđzelu, 23. januara, w Speyerskej katedrali zhromadnje ze stami křesćanami centralnu Božu službu lětušeho cytoněmskeho tydženja wo jednotu křesćanow swječili. Hesło tydženja rěkaše „Zhromadnje wěrić, swječić a so modlić“.

Prezident Pfalcskeje ewangelskeje cyrkwy, Christian Schad, namołwi wšelake křesćanske konfesije, njehladajo wobstejacych rozdźelow wobswědčeć, zo je wšelakorosć bohatstwo. Rozdźělne profile a

tradicije so mjezsobu njewuzamkuja, ale so dopjelneja. We wobłuku na konsens so orientowacu ekumenu, praji Schad, njetrjeba nic drugemu hižo wotrjec, zo je na legitimne wašnje cyrkej Jězu Chrysta.

Speyerski biskop Karl-Heinz Wiesemann dopomni na terowu nadpad přećiwu koptiskim křesćanam w Egyptowskej w nowolětny nocy. Zhromadnje z dźělowym zhromadženstwom křesćanskich cyrkwjow Němskeje (ACK), kotraž je na Božu službu přeprósyla, namołwi po-

litikarjow, „so za nabožinsku swobodu a potłóčenych křesćanow po cyłym swěće, w Egyptowskej, Chinje, Indiskej a Sewjerneje Koreji zasadžeć“.

W srjedžišću liturgije steješe artoklazija, wosebity ritus łamanja chléba z prawostawneho nyšpora. Biskop Wiesemann rjekny, zo je to „sylne znamjo zhromadnosće“. Při wšěm bolostnym dla wobstejaceho dźělenja za Božim blidom pokazuje tale forma swjećenja tola puć, „kak móhli chléb w nadźiji łamać a sej wzajomnje dźělić“. *KP/kna*

Nowe křesćanske postajenje pacienta předstajili

Křesćanske cyrkwy Němskeje su prawo na čłowjekahodne wumrěće podšmórnyli a nowu brošurku za křesćanske postajenje pacienta předstajili. „Nadžijamy so, zo móžemy z tym puć mjez njepřicpějomnym podlěšenjom žiwjenja a njezamówtwym přikróščenjom žiwjenja pokazać“, wuchadža ze srjedu, 26. januara, w Kölnje wozjewjene brošury. W njej su namjety za wony pad zapřijate, zo dóstanje so wosoba do žiwjenja wohrožaceho položnja, hdyž njemóže hižo sama swoje lěkowanske přeća zwuraznić. Lěkarjam a hladanskemu personalej ma so tak pomhać, praw-

Arcybiskop Robert Zollitsch (nalěwo) a sakski krajny biskop Jochen Bohl pokazujućaj nowu brošuru. Foće: kna

džepodobnu wolu na smjerc chorych spóznać.

W brošurje pokaza so, zo je radžomne, jenož postajenje pacienta njenastajić, ale tež profylaktisku potnómoc (Vorsorgevollmacht) a postajenje zastaranja (Betreuungsverfügung). Tak móža so sčasom wosoby dowěry jako społnomócnjeni a prawnicy zastaraćeljo mjenować a postajić, kotre medicinske lěkowanje so přeje a kotre scyła nic. Cyrkwje doporučaja nimo toho lěkarske poradžowanje při wupjelnjenju formulara, hačrunjež njeje wone zakonsce předpisane. *KP/kna*

Benedikt XVI: W interneće česćownje mjez sobu wobchadžeć

Bamž Benedikt XVI. je k zamówtwemu zadžerženju w interneće a socialnych syćach napominał. W swojim poselstwje k swětowej medijowej njeđzeli 2011 wuprjaji so za sprawnu, wotewrjenu a respektny komunikaciski stil w syći. Runočasnje pokaza na móžne strachi: wosebje młodži wužiwarjo móža so na přikład do paralelného swěta wučeknyć. Wirtuelny kontakt njemóže ženje wosobinski direktny kontakt z ludźimi na wšitkich płoninach našeho žiwjenja narunać, wuzběhny bamž w dokumenće, kotryž bu pónđzelu, 24. januara, we Vatikanje wozjewjeny.

Na křesćanow apelowaše swjaty wótc, šansy digitalneje časoweje doby wužiwać a so „dobře mysle ze zamówtwitej kreatiwnosću w syći zetkawać“. Křesćanske poselstwo njeměto so tež w interneće jenož atraktiwnje prezentować a na popularne aspekty džiwać, ale wosebje dospołnje předstajeć, rjekny swjaty wótc wužiwarjam interneta. By wopak było, „křesćanske poselstwo k atrakciji wokomika sčinić“.

45. swětowy džeň socialnych komunikaciskich srědkow swječić so njeđzelu, 5. junija. Lětsa rěka jeho hesło „Wěrnosć, wozjewjenje a awtentiske žiwjenje w digitalnej časowej dobie“. *KP/kna*

Biskopska konferenca:

„Viri probati“ tuchwilu žadyn tema

Němska biskopska konferenca nochce žadanje prominentnych politikarjow CDU, zo „měli so woženjeni, wupruwowani mužojo (viri probati)“ z měšnikom stać směć, tuchwilu diskutować. Naležnosć njeje „w rozmótwach k přihotej bamžowskeho wopyta w Němskej žadyn tema“, wozjewichu biskopija před tydženjom. Tuta tema je „swětocyrkwinsce wažna a žada sej wotpowědne stworjenje měnjenja a rozsudow na cyłocyrkwinskej runinje“. *KP/kna*

„Wón bě tajke symješko“

Tež ewangelscy křesćenjo waža sej swědčenje kapłana Alojsa Andrickeho

Štož bě při swjatoprajenju biskopa Bena dospołnje njeředstajomne, zdawa so nětko samozrozumliwi być: Ewangelski křesćan angažuje so w zwisku zbóžnoprajenja kapłana Alojsa Andrickeho, hačrunjež je wšak to najprjedy jónu rzyz katolska naležnosť.

Kmóťřstwo za widejowu instalaciju

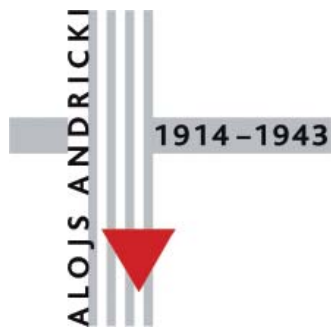
Budyski wyši měščanosta Christian Schramm, kotryž bě hač do politiskeho přewróta ewangelski diakon, je přewzał kmóťřstwo za widejowu instalaciju „Andricki. Wuznaće“ za čas, w kotrymž wona w Budyskim Němsko-serbskim ludowym džiwadle steji, potajkim hač do přichodneho štwórtka, 3. februara, smjertneho dnja serbskeho martrarja. Na premjerje štwórtk, 20. januara, w džiwadle je wyši měščanosta Schramm před něhdže 250 přítomnymi w swych zawodnych słowach wuzběhnył, zo jedna so při zbóžnoprajenju wo čłowjeka, kotryž je poľnje z wěry do Boha žiwy był. „Wěra wobsahuje tež winowatosć k wěrnosći a jasnosći“, praji Christian Schramm a doda,

zo njewoznamjenja wěra čěkanje ze swěta, ale zo „spožča wona zmužitosć za swět“.

Sylne swědčenje

Hordže pokaza Budyski wyši měščanosta na to, zo zwisuje tež džěl biografije Alojsa An-

drickeho ze sprjewinym městom. „W Budyšinje je gymnazij wopytał, tu bu na měšnika wuswjećeny, a hdyž w džensnišich komunalnych hranicach myslimy, je w Smochćicach w měšnikim seminarje był. Nimo Radworja je tež nabožna wokolina Budyšina jeho sobu formowala.“ A ewangelski křesćan wuzna jasnje: „Wjeselu so, zo so wón zbóžnopraji.“ Skónčnje pokaza wyši měščanosta na „jeho žiwjenje, kotrež je sylne swě-

čenje“ a skedźbni na to, zo „njeje to tola wšo nimo a bjez wuznama za nas džensa. Kóždemu zlahodnjenju ma so zadžěwać.“ Skerje trjebamy po jeho měnjenju přikłady kaž Alojsa Andrickeho, kotřiž pokazuja prawy puć, a runje tak na etiku wusměřjene hódnoty, zo bychmy k prawym rozsudam dóšli. Při tym myslu Christian Schramm na wójske rozestajenje runje tak kaž na morjenje džěči w maćernym žiwocě abo hospodarsku kriminalitu. „Alojsa Andrickeho žiwjenje da někotre z tutech hódnotow so zaswěćić.“

Z mocu wobrazow wutroby docpěć

Nastupajo film „Andricki. Wuznaće“ wot Sonje Toepfer praji wyši měščanosta, zo „chce z mocu wobrazow wutroby docpěć. Centralne słowo je wuznaće, wuznaće k Bohu, k žiwjenju, k zamołwitosći za swět.“ A wón doda, zo wjedže film dale hač jenož k Alojsej Andrickemu. „Tu dže přede wšěm wo móc wěry. Štož móže wěrić, móže tež jednać.“ Swědčenje za njeho woznamjenja, zo „njeje přislušnosť

Budyski wyši měščanosta Schramm na premjernym wječoru w džiwadle

k nabožinje něšto zapróšene abo lemjace. Wěriwe spóznaće wukmanja k zamołwitemu jednanju a je zakład nadžije. To je šansa dialoga ze sobu samym a z druhimi. Móžemy so wukmanić, wěrnje žiwi być.“

Christian Schramm zakónči swoje wuwjedženja ze słowami: „Sym džakowny za jeho swědčenje. Raduju so z wami nad wuznamjenjenjom zbóžnoprajenja. Alojs Andricki je raz rjekł: ‚Hdyž pak runje nětkle njemóžemy jako sycw skutkować, tak chcemy tola znajmjeńša symješko być, zo bychmy za čas žnjow mnohe plody přinjesli.‘ Wón bě tajke symješko.“

Z krajnym biskopom

Přichodnu sobotu, 5. februara, hdyž so Alojsa Andrickeho popjelnica wot něhdyšeho Drježdžanskeho policajskeho jastwa do katedrale přenjese, pozastanje procesion při wuznamnej ewangelskej cyrkwi Našeje knjenje. Tam porěči ewangelski krajny biskop Jochen Bohl. To je dalši tajki džensa samozrozumliwy eku-
meniski mozaikowy kamušk, kotryž by tež ducej kapłana Alojsa Andrickeho wotpowědował. R. Ledźbor

Něchtóžkuli wobhlada sej na premjernym wječoru film „Andricki. Wuznaće“ po přěnim předstajenju we wulkej žurli hišće raz na widejowej instalaciji.

Foće: rl

Radworska katolska hólčina

Mozaik zbóžnosće – Serial k zbóžnoprajenju kapłana Alojsa Andrickeho (2)

Po rozpadze Serbskeho Sokola w nalěću 1933 založi so we wjacorych serbskich wosadach hólčina. Namakach informacije wo tajkich skupinach z Radworskeje, Chróšćanskeje a Kulowskeje wosady. Najnadrobnišo pisa wo Radworskej hólčinje Hańža Winarjec-Orsesowa w Radworskej šulskej chronice: Po zakazu sportowego zjednoćenstwa Sokol 1933 wutwori so samsne lěto Radworska katolska hólčina. Inicijatorojo běchu Józef Nowak, Jan Andricki a Michał Nawka. W srjedžišću hólčiny steješe nabožne kublanje, hajenje a pěstowanje maćerščiny a serbskeho spěwa. Pućowachu po domiznje a sportowachu we wšelakich disciplinach.

Symbole katolskeje hólčiny běchu módra chorhoj ze žolтым znamjenjom ☩, kotruž běše zešila šwalča Marja Grubertec z Radworja. K drasće słušachu čěmnómódre cholowy a módre košle, na lěwym rukawje běše našite ze žolteji niću ☩. Dale nošachu třiróžkate žolte rubiško, do kožaneho suka zasunjene. Wupokazy za člonow hólčiny naćisny a zhotowi Alojs Andricki. Předku běše wobraz z cyrkwy na skale, štož symbolizowaše: „Na skale naša cyrkej tak kruta kaž my.“ Mějachu tež swójski spěw:

Hdyž čěnjemy, bratřa,
to z nami je Bóh.
Nas domizna woła,
njekomdžće so.

Tafla za programy hólčiny, zhotowjena wot wojnarja M. Rječki, wisaše w předhali cyrkwy. Přni swjedžen wuhotowa hólčina 27. decembra 1933 z dźiwadłom a spěwom. 20. oktobra 1934 pućowaše 30 hólcow z Radworja do Kulowa. Wostachu přez nóc na Hernaštec kuble w Rachlowje. Zabawjachu so a wopytachu w Kulowje Božu mšu a nyšpor. 29. apryla 1935 běžeše něhdže 30 hólcow do Chróšćic. Přenocowachu w farskej bróžni, džěchu do cyrkwy k nyšporu a sportowachu a zabawjachu so na farskim dworje.

Nawodža hólčiny běchu 1933/34 Alojs Andricki, 1934/1935

Alfons Andricki a wot 31. meje 1935 Mikławš Šołta z Chelna. Zwučowanske městno běše šulski dwór, dyrbyeše pak so 1934 na cyrkwinski ležownosć přepołožic. Józef Nowak dopomina so w knize „Pěseň družka swěrna“: „Po druhim zeńdženju nabožneje hólčiny, kotraž bě so njehladajo na zakaz wotměło, buchu naši wotchadźacy a domoj so wróćacy hólcy wot statneje mło-

Radworska hólčina 1934 ducy do Rachlowa

džiny nadpadnjeni, chorhojčki jim zebrane.“

Člonoj HJ (Hitlerjugend – přisp. ŠD) spytachu husto zetkanja hólčiny mylic a z namocu so z nimi rozestajec. Raz nadpadnychu jednoho Radworčana, wurězachu jemu ze swojim HJ-nožom z košle symbol ☩ a přebichu jeho.

Zo so to jenož w Radworju nještawaše, wo tym rozprawjeja Serbske Nowiny 1934. Tehdy poda so Chróšćanska katolska hólčina do Radworja, hdžež jich farar Nowak pohosći a hdžež wopytachu nyšpor. Na dompuću jich nadobo hólcy, džěci a młodostni, w HJ-uniformach přewodžachu, prowokowachu a jim skónčnje chorhoj pokradnychu.

Pod tajkim sylnym čišćom Radworska katolska hólčina 1936 rozpadny.

Zo to njejsu hoće twjerdženja dopokazuje wurězk z lista Alojsoweho bratra Alfonsa 14. junija 1934 z Radworja přecelej Peterej Wolfeje: „Wosebje hólčina wobradža mi přeco zaso wjele džěla. ...

Na zańdženym swjedženju Najswjećišeje wutroby Jězuso-weje mějachmy zhromadnu

serbsku Božu mšu a swjate woprawjenje. Popołdnu je potom hólčina z Chróšćic pěši 3 do 4 hodžin puća k nyšporu přišla. Na dompuću nadpadny jich HJ a pokradny jim chorhoj.

Tamniši kapłan je to hnydom policiji zdžělił. Tola kaž hižo wotwidžomne njebu HJ ani kуска pochłostana. Wšudže bohužel widžiš, kak konkordat na wuznamje pozhubja, doniž njebudže zběhnjeny. A potom? ...

Drje najzajimawši dokument wo žiwjenju Radworskeje hólčiny je rozprawa Alojsa Andrickeho w Katolskim Posole z dnja 20. oktobra 1934:

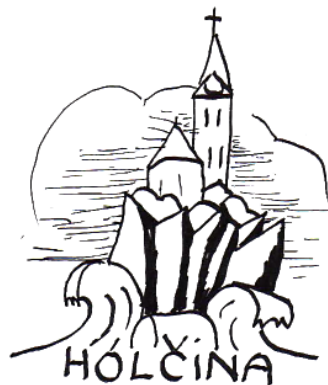
Radworska hólčina

Hižo tydženje dołho bě so w Radworju hroniło, zo pónđu naši hólcy do Kulowa. Tuta myslička namaka w hólčinje dobru pódu. Bórže běchu wšelake techniske připrawy hotowe. Chlěbničik měješe kóždy, naša nowa wulka chorhoj bě zešita. Jenož ju hišće woswjećic dać. To sta so na njezděli swjateho rózowca. We wołtarnišću zestupachu so wšitcy „módro-košlacy“ wokoło chorhoje. Hdyž bě potom dostojny knjez farar ju swjatočnje poswjećil, džěše hólčina z chorhoju přni raz w procesionje sobu po wsy. Po nyšporje so wona na sportnišću zhromadži. Tu podachu so hišće poslednje rozkazy za wulět do Kulowa. Potom so fotografowaše.

Póndzelu rano po kemšach so wšo wokoło fary zamódrli. Tu čakachu wšitcy na wjednika, hdy wón k nastupej zahwizda. Z dypkom we wosmich! Naš trubar wustojnje zatrubil, bubon k tomu zabórča, zo wšěch hólcow napja. „Nastupic rjad!“ zaklinča.

Potom čěnješe hólčina spěwajo po wsy k cyrkwi. Tu hišće so Bohu poručil a potom džěše spěwajcy z Radworja do Rachlowa. Chwilu to derje džěše, ale bórže stonachu wšelacy předku a zady. Zady Šešowa posydachmy so k swačinj.

Za poł hodžiny čěnjechmy zaso spěwajo přez Nižu Wjes. Za štyri hodžiny docpěchmy Rachlow. Kajke to wjeselo na mjezy Sakskeje! Cyły Rachlow překwapichmy z našimi spěwami, a we woknach a w durjach widžachmy wšudžom wěipne woči. Hernaštec wrota so nam wotewrichu a mužnje kročeše kóždy mały pje-rach do našeho přenjeho lěhwal! Bórže bě synowa łubja přeběhana a přetworjena. Tu twarjachu sej synowe „loža“. Po kofeju, kiž běchmy sej sami na zahrodze we wulkim kotole zwarili, so wšo

Přednja strona wupokaza Radworskeje hólčiny

stronu wupokaza sobustawow Radworskeje hólčiny, kotryž je Alojs Andricki za nju naćisnył.

dalše pripraví. Bórže slónco swój puć skónči, a naši hólcy sedzachu w čoplej kuchni za přihřewanymi běrnami a mlokowej poliwwu. – Hdyž bě „wotlinkało“, džěchmy zhromadnje do kapalki. Kóždy wopytowar nyšpora pytny, zo tu sylniše a młódše hłasy sobu spěwaja. To je so jim cyle wěsće lubiło.

Dobru nóc! Někotremu bě w synje zyma, ale to pak běchu sami wina, dokelž so derje dosć njewodžěwachu! W dwanačich w nocy dóstachmy wopyt. Knjez hospodar Jurij Hernašć bě přišoł hladać, hač je wšo w dobrym rjedže.

Lědy so přěnja slónčna pruha do Rachlowa zabłudzi, stawachmy. Skok w zymnym, čerstwym powěťfe přeběžachmy so k blišej rěčce. To derje činješe! Chwatajcy so do snědanja dachmy, dokelž we wosmich su w Kulowje kemše, kaž wjednik praji. Runje dochwatachmy do Kulowa, biješe hižo bětl na džewjeć! – Što nětko? – Pozdže kemši – to nas wobřeča! – Ach, što – wohladamy!! – A hlej, w cyrkwi njeběše žaneje mysle na kemše. W džewjećich hakle su! – Slawa! Derje kemši pobychmy ...

Tak so zaso w 11 hodź. do Rachlowa wróćichmy. Dobry wobjed bě nam Hernašćec wowka zwariła! Ow, to słodžeše! Pječ horncow smy zjědli: my třićećo! Lědma běchmy po wobjedže, přińdže Kulowska hóličina. Zhromadnje čehnjechmy potom won do kerkow. Tu stajichu sej Kulowscy hólcy swój stan. Radworscy činjachu zrudne a njespokojne wobliča, zo stanow njemějachu. Jednu wójnsku hru sej zahrachmy. Z nuzu Radworscy dobychu. Při druhej hrě dobychmy dospołnje. To bě zaso dobry kónec! Radworscy zhorda z nosom mróčełe škrabachu! Wjeselo wróćichmy so do Rachlowa.

Hernašćec wowka dawno na nas z kofejom a tykancom čakaše. To wšěm wulkotnje zesłodža a žaneje wječerje njetrjebachmy. Wulkotna kucharka a naša dobroćerka, jej wutrobny džak a Bóh zaplać!

W naslědnym čisle Katolskeho Posoła pokročuje Alojs Andricki swoje wuwjedženja:

Prjedy hač dale rozprawjam, podam zrudnu powěsć, zo je zańdženu pónđzelu naša dobroćerka, kiž je nam pomhała, naše

prěnje lěhwo tak derje přewjesć a porjejšić, kaž so lěpje přeć njehodži, do wěčnosće wotešla. Štó by sej nadžał, zo wona hižo za dvě njeđzeli wjace mjez nami njebudže! To je woprawdže nas wšěch, kiž smy jeje dobrotu začuli, jara zrudžiło. Bóh njech ju dowjedže do swogeho kralestwa! R.i.p. (*Requiescat in pace – Spi w pokoju! – přisp. ŠD*)

Nastupnu nóc je so nam jara derje spało. Kóždy po swojim wašnju smorčeše. Běchu tola wšitey tak sprócni wot toho dnja, zo žanoho wulkeho napominanja k měrej trěbne njebě.

Wonka šće so kurjawa po zemi waleše a rańše swěťlo čěrješe čmu k wječoru. Naši hólcy kukachu ze syna, do kotrehož běchu w běhu nocy dospołnje zalězli, bjez toho zo bychu to pytnyli. Wulkej woči pytašej wjednika. – Dołho njetrjebachu čakać! „W šesćich! Stawać!“

Zaso běžachmy skoku k rěčce. W domskim wumychmy so w zymnej wodže. Lědma běchmy hotowi, započa so kapač – a kapaše so bóle – deščik! Nětko njemóžemy do Kulowa kemši. Tu a tam wjeselo. (Poprawom wšak to žane kmane znamjo njeje, ale džěći su džěći!) Bórže tež nam naša, nětko njeboha, dobra a swěrna „mać“ kakawa nawari a pomazkow napřihotowa. Bjez toho, zo by so na wulku njesměr-

nu haru hóršiła, hladaje kóždeho kaž swoje džěćo.

Što nětko te cyle dołhe dopołdno započec? Wonka so deščik kida, a nutřka njemóžemy wšitey być.

Na syno! bě naše hesło. Tu smy z „chowanjom“ cyle syno přewobročeli. Tu a tam so tež něšto w synje pominy, štož tam nutř njeslušča: nohajcy, hwižk, čapka a tak dale. Štož je z takim zhubjenjom potrjecheny, njech w přichodže na to myslí, zo ma wšo deleka wostajić, štož na synje njetrjeba.

Do wobjeda smy tak někak dwór našeho hospodarja do porjadka stajili. Z tym dopcěchmy, zo mějachmy znajmjeńša chwilkuněšto za džělo.

Tam a sem zworachu hižo někotre tryski, dokelž njewědzachu, što z „wrótnosću“ započec, kiž mějachu wšak njekrasne sčěhi. Jednomu dyrbyeše hospodar hłowu zawobalić a druhemu někajku ranu z domjacymi „medikamentami“ poliwać. W tym pokaza wulku wušiknosć.

Wobjed bě zaso wulkotny. Kelko zlaptach, wjace njewěm. Wšitkim pak je dospołnje dosahało. Naše draby stajichmy do porjada. Na chribjetach wisachu „tornistry“, a wóz bě dosć derje nakładženy.

Na puć dósta hišće kóždy wosušk. Z haru woteńdžechmy. Wjesolej wobličí našeju dobroćelow nas z dwora přewodžachu. Ani kapki so wjace njepřinđže. Slónčko steješe hižo chětro nisko, hdyž Rachlow za sobu wostajichmy.

Kóždy čěrješe, žadosć domoj, do Radworja. Tohodla tež dołho njetrjebachmy – za tři hodžiny běchmy w Radworju. Po puću mějachmy před Nowej Wsu krót-

ku přestawku. Swjaty wječor zwoni. Pod dubami stejimy a spěwamy Jandželknjeza.

Z čmu a haru začahnychmy do Radworja. Někotrehožkuli wutroba poskakowaše, hdyž bě zaso doma.

Tehdy cyle wěsće nihtó myslí njeje, zo pónđže za tydžeń naša dobra hospoza Marja Hernašćowa na smjertne ložo! Tuta wjesoła, poľna dowěry na Boha a lubosćiwa wowka, z kotrejež ruki smy my, Radworska hóličina, telko darow dóstali, bu štwórtk na Kulowskim kěrchowje pochowana. Za hóličinu pobych jej na přewodženju. Bóh luby Knjez jej wšitko zarunaj! Zaplać Bóh tón Knjez!

Alojs dóstawaše powěsće wo skutkowanju swojeje domjaceje hóličiny. Powěsće njeběchu dobre. Někotre z džěći su přešli do hitlerskeje džěćiny a tam pilnje sobu činjachu. Dnja 13. meje 1936 napisa Alojs swojimaj staršimaj: „Škoda jenož našeje hóličiny – hdyž tak hinje. Dopomněmy so na słowa Swjateho pisma: Štož džěći zawjedže, tomu by lěpje bylo, hdy by so njenarodžić – abo – tomu so młynski kamjeń za šiju powěsnje ... Njewěm, hač to zrozumiće po času!“

Tola tež Alojsowym přećiwnikam njezwosta jeho angažement za katolske serbske džěći a młodžinu njeznaty. Hižo 11. septembra 1934 zapisa sej knježerstwowy rada von Schönberg w Budyšinje po rozmožnje z Gestapo w Drježdžanach wo serbskich naležnosćach: „Wegen der beiden noch nicht erledigten Beschwerden über das Verhalten des Pfarrers Wenke, Crostwitz, und über das Verhalten des früheren DJK-Führers Alojs Andritzki wurde auf Vorschlag der Amtshauptmannschaft vereinbart, dass Pfarrer Wenke zu laden, in vorsichtiger Form zu hören und eventuell zu verwarnen sei, ebenso Andritzki. Die Ergebnisse sollen dem Geheimen Staatspolizeiamt mitgeteilt werden.“

Kaž za sobustawow hóličiny běchu Alojsej samomu słowa Michała Nawki a Józefa Nowaka žiwjenski program:

We nas njech so Bohu kłoni našich wótcow młoda krej, jeli trjeba, njech so roni za lud, Boha, za cyrkje!

Šćěpan Delan

Pomocnicy a chorhojnicy Radworskeje hóličiny

Foće: pr

Za swój čas jara ekumenisce zmysleny

Spominanje na wučerjara Měrcina Zobu-Bukečanskeho

Ze slědowacej rozprawy wo jeho žiwjenju dopominamy na serbskeho wučerjara zašleho lětstotka, kiž běše za hranicu Bukečanskeje wosady mjez druhim wosebje jako kublar wotročaceje generacije w powójnskich lětach we Warnočicach (Varnsdorf) znaty. A w pjećdziesiątych lětach zeznajomi so na Bukečanskej šuli w službě mentora z nahladnej ličbu młodych serbskich wučerjow-praktikantow. *Redakcija*

Měrcin Zoba narodži so 24. januara lěta 1901 w Čornjowje pola Bukec jako šeste dźěćo do tehdom po Łužicy derje znateje swójby kublerja a zapósťanca Sakskeho krajneho sejma Augusta Zoby.

Hólčec Měrcin wotročće hromadze ze sotromaj a pjeć bratrami we wjesnej a burskej wokolinje. Hač do 14. žiwjenskeho lěta chodžeše na šulu w susodnym Wujězdze. Wot 1915 hač do 1922 wopyta wón Krajnostawski wučerski seminar w Budyšinje a nastupi po tym swoje přenje wučerske městno w Stróži pola Hućiny. Po wučerjenju w Hrodzišću bu jutry 1927 na wučerjara do Bukec powołany.

Atmosfera staršiskeho domu, hdžež dochadźachu wuznamni serbscy prócowarjo jako naniwi přečeljo, zaščěpi hólčecej lubosc k serbstwu, kotruž wón čas swojeho žiwjenja njespušći. Samozrozumliwje běše tak za Měrcina Zobu, stajnje na dobro serbstwa dźělać.

Podawaše čas swojeho wučerjenja, nimo nanuzowaneje

přestawki w „tysacletnym reichu“, přeco tež wučbu serbsčiny. Rady posrědkowaše swoje pedagogiske nazhonjenja młód-

Měrcin Zoba

Foto: pr

šim kolegam. W dwacetych lětach spěwaše pod nawodom Bjarnata Krawca, na kotrehož 150. narodniny 5. februara spominamy, w chórze „Lumir“ a skutkowaše na předstajenjach oratorija „Nalěćo“ sobu. Čas swojeho žiwjenja wobdźěleše so w Bukecach na serbskim žiwjenju. Prócowaše so jara wo zachowanje serbsčiny jako wobchadneje řeče we wsy.

Woženi so w lěće 1936 z Gertrudu rodzenej Šćěpanec, po-

chadźacej ze serbskeje burskeje swójby z Konjec pola Kubšic. Jimaj narodžištaj so 1938 dźowka Leňka a 1944 syn Arnd.

W powójnskim času dźělaše Měrcin Zoba sobu na wozroždženju serbskeho žiwjenja. Wobhladowaše runja mnoho swojim rowjenkam politisku samostatnosć lužiskeho teritorija jako šansu za trajne a wobšěrne wuchowanje serbskeje identity. Zhromadnje z druhimi serbskimi wučerjami kublaše hač do lěta 1948 na gymnaziju we Warnočicach dorosćacu serbsku generaciju. Po tym běše hač do nawróta do wučerskeje služby pola superintendenta Gustawa Alwina Mjerwy w Bukecach přeni sekretar nowozaloženeje Serbskeje ewangeliskeje superintendentury.

W lěće 1964 wučerstwo zloža a poda so na wuměnk. Zaběraše so wobšěrnje ze serbskej literatury. Nałožowaše tež wjele časa za wobšěrne kublanje svojich wnukow, wosebje w serbskej řeči.

Měrcin Zoba běše z cyleje duše Serb a křesćan. Serbskeje Božej služby w Bukecach bjez jeho njebě. Ale tež wopyt křižerskich procesionow běše za jeho stajnje pozběhowace dožiwjenje. Wobžarowaše wosobinsce jara konfesionalne dźělenje Serbow. Najskerje po přikładze swojeho nana, kotryž běše z Jakubom Bartom-Čišinskim wusko spřečelony, a wěrjowdobjnje tež pod wliwom Bjarnata Krawca běše prócowanje wo Serbstwo za jeho konfesiji přemosćace. Tuž nje-dziwa, zo měješe tež katolskich

přečelow, na přikład Feliksa Hajnu, Jurja Rjenča, Bjarnata Rachelu a Jana Meškanka. Tež z Nawkec swójbu běše spřečelony. W času skutkowanja we Warnočicach wobdźěleše so samozrozumliwje zhromadnje z katolskimi šulerjemi nježdělu na Božej mši. Mjez druhim tež za tute jeho tehdy njewšědne ekumenisce zmyslenje dźakowaše so jemu wjele jeho něhdyšich Warnočanskich šulerjow z trajacej přichilnosću.

Z lětami stajnje wuši bu jeho kontakt z Geratom Lazarom, kotryž běše z lěta 1960 w Bukecach z fararjom. Pola njeho namaka swoje tolerantne zmyslenje přiwzate. Pomhaše jemu na mnohe wašnje, na přikład při rozšěrjenju ewangeliskeho měsačnika Pomhaj Bóh. A dźakowano tehdyšim prócowanjam Měrcina Zoby ma Pomhaj Bóh tež mjez katolskimi Serbami nahladnu ličbu čitarjow.

1986 přebywaše někotre nje-dzele w starowni swjateje Ludmile w Swinjarni. Čuješe so tam z wutrobotosću zastarany. A wšědne wobdźělenje na Božej mši běše za njeho samozrozumliwje. Běše dźakowny, zo móžeše tu, po blišej wokolinje pućujo hišće raz někotrych ze svojich přečelow wopytać. Běše to jeho posledni wopyt tuteje kónčiny.

Po krótkim přebywanju w chowni woteńdže Měrcin Zoba 3. meje lěta 1987 na prawdu Božu. Wulka ličba žarowacych, mjez nimi tež wjele Serbow zwonka Bukečanskeje wosady, je jeho k poslednjemu wotpočinkej přewodźalo. *az-b*

Družki podadźa so do Roma

Na smjertnym dnju kapłana Alojsa Andrickeho počesća Romskich martrarjow

Do centruma katolskeje cyrkwy, do Roma, nastaji so tutu nje-dželu, 30. januara, wječor po krótkim wužohnowanju z Róžanta wjace hač polsta serbskich družkow. Składnostnje lětušeho zbóžnoprajnjenja kapłana Alojsa Andrickeho, kotrehož martrastwo je bamž Benedikt XVI. w decembru připóznał, wopytaja 3. februara, na smjertnym dnju serbskeho měšnika-martrarja, katakomby swjateho Bosćana. Tam pomodla so na Božej mši w

San Sebastiano nad rowami Romskeho martrarjow.

Džeń do toho, srjedu, 2. februara, na swjedženju Předstajenja Knjeza, wobdźěla so serbske

holcy na generalnej awdiency bamža Benedikta XVI. we Wati-kanje. K tomu je 23 hotowarničow družču drastu wobleče.

„Ideju za putnikowanje do Roma měješe holca, kotraž je rady družka. A wysoka ličba přizjewjenjow dopokazuje, zo je mysl mjez młodymi holcami wulku zahoritosc zbudžiła“, praji młodžinski dušepastyr farar Měrcin Deleňk. Putnikowanje wot nje-dzele, 30. januara, do pjatka, 4. februara, wšak

njeje ani w prózdninach. Maćinu šulskeje wučby tohole ty-dženja družki nachwataja.

Hižo sobotu, 5. februara, přenjesu so popjelnicy třoch w Dachauwje martrarskeje smjerće zemřetych měšnikow – Alojsa Andrickeho, dr. Bernharda Wenscha a Alojsa Scholzy – do katedrale w Drježdžanach, na což su wšak wšitcy wěrjowdobjnje přeproseni. A zawěsće sej holcy, kotrež su w Romje pobyli, tež do Drježdžan podadźa. *MB/KP*

Pomocne nachribjetniki

Podpěra za džěci w Tansaniji

W jednej šuli w Tansaniji

W nabožinskih hodžinach zašeho lěta je nam šulerjam 4. lětnika Chróšćanskeje zakładneje šule naša nabožinska wučerka knjeni Wjenkowa wo nuzy w Tansaniji powědała. Rěčeše wo chudych swójbach juhowuchodneje Afriki. Tansanija leži při Indiskim oceanu.

Nam bě wobohich ludži žel, kiž dyrbja hlód tradać a nuzu čerpeć. Wězo chcychmy hnydom pomhać. Ale njewědžachmy, kak měli to činić. Knjeni Wjenkowa nam pak wo knjeni Simonowej powědaše, kotraž je hižo

wjakkroč pomocne nachribjetniki w Tansaniji rozdžělała. Tu spóznachmy swoju šansu, zo móžemy tež my džěci tam pomhać. Tuž kupi sej bórže wjele šulerjow rjany nachribjetnik. Tutón napjelni kóždy z talerjom, lžicu a nopaškom za jědž. Nimo toho dodachmy do kóždeho zešiwkaj, lineal, wołojnikaj, kónčkowak a drapak. Z tym móža tež džěci w Tansaniji do šule hić. Zapakowachmy tež kóždemu trjenčko.

Jako pakćiki w šuli wotodachmy, praji nam knjeni Wjenkowa, zo dowjeze knjeni Simonowa z

dalšimi ludžimi naše nachribjetniki do wsow w Tansaniji. Tam wona je džěcom rozdžěli.

W přestawce wo tym rěčachmy. Wumolowachmy sej w myslach, kajke wjesole mjezwóča džěci změja, hdyž naše dary dóstanu.

Naš dar pak zawěsće jenož chude džěci njezwjeseli. Tež my čujemy so lěpje, hdyž wěmy, zo smy druhemu dobry skutk sćinili. Myslu sej, hdyž wšitcy zhromadnje pomhamy, so nuza na swěće pomjeňši.

Willy Hadank

Foto: kna

Čěska spomina na swjatu Haňžu

Čěska spomina na swjatu Haňžu. Wopomnjenske lěto składnostnje 800. narodnin rjadnicy bu njedželu, 23. januara, ze swjatočnej Božej mšu zahajene. Haňža Čěska narodži so 20. januara 1211 w Praze. Wona zemrě 1282. 12. nowembra 1989 je ju bamž Jan Pawał II. w Pětrowej cyrkwi w Romje swjatoprajil.

KP/kna

Nowy předsyda ruskich biskopow

Moskowski arcybiskop Paolo Pezzi (50) je nowy předsyda Ruskeje biskopskeje konferency. Na swojej plenarnej zhromadźiznje w sibirskim Irkutsku wuzwolichu rodženeho Italčana za naslědnika wot lěta 2005 amćerowaceho biskopa Josepha Wertha (58) z Nowosibirska. Tole zdžěli ruska powěšćernja Interfax srjedu, 19. januara. Nowy zastupowacy předsyda je z Drježdžansko-Mišnjanskeho biskopstwa pochodžacy biskop w Saratowje, Clemens Pickel (49). Arcybiskop Pezzi je wot lěta 2007 wyši pastyr sewjerezapadneje Ruskeje ze sydłom w Moskwje. Do toho skutkowaše mjez druhim w Nowosibirsku a Pětrohrodže. Ke katolskej cyrkwi wuznawa so wjace hać milion z něhdže 142 milionow Rusow.

KP/kna

Ptačokwasny program zahoriće sćehowali

Chróšćanske džěci před zbrašenymi w Smječkecach wustupili

Wobydlerjo Doma swjateho Jana w Smječkecach mějachu wutoru, 25. januara, lětuši přeni kulturny wjeršk, na kotryž so hižo jara wjeselachu. Jich mjenujcy sroka a hawron wopytašej. Pod nawodom braški začahny kwasny čah a pokaza ptačokwasny program, wuhotowany wot Chróšćanskeje pěstowarnje. Z rejemi a serbskimi kaž tež němškimi spěwami zawjeselichu džěci přitomnych, kotřiž z rytmiškim kleskanjom džěci zahoriće přewodžachu.

Nawoda doma Tadej Šiman wuži składnosć a předstaji wobydlerjam drastu katolskich Serbow. Po tym so džěcom a jich kubłarkam wutrobnje za wšu prócu podžakowa. Pod

Chróšćanske džěci w Smječkečanskim Domje swjateho Jana

Foto: MČ

sylnym aplawsom so ptačokwasny čah wotsali.

Hačrunjež wjetšina našich

wobydlerjow serbsku rěč njezwobknježi, je so jim program jara lubil. Popođnju k swačini

dósta kóždy wobydler sroku pječwa, kotruž sej hnydom zesłodžeć da. Marco Čornak

Swětowe zetkanje młodźiny w Španiskej

Młodostni, kotřiž chcedža so na swětowym zetkanju młodźiny w Madridze wot 10. do 23. awgusta 2011 wobdźelić, móža so hač do pónđzele, 28. februara, w zarjedže biskopstwoweho dušepastyrstwa młodźiny w Drježdžanach přizjewić, pak telefonisce pod čisłom (03 51) 3 36 47 17 abo z e-mail na jugendseelsorge@ordinariat-dresden.de. Jězba plaći 499,00 eurow.

„Kak wěšće smy w Hornjej Łužicy žiwi?“

Dom swjateho Jana w Smječkecach přeprašuje wšitkich zajimcow pónđzela, 31. januara, w 19 hodž. na přednošk w němskej rěči k temje „Kak wěšće smy w Hornjej Łužicy žiwi?“. Uwe Horbaschk, nowinski rěčnik policajskeje direkcije Hornja Łužica-Delnja Šleska předstaji ličby a fakty k wěštonemu položanju kaž tež wo možnosćach prewencije.

Smochčanske jewiščo

Přichodne zarjadowanje w rjedže Smochčanske jewiščo budže sobotu, 5. februara, w 19.30 hodž. w Domje biskopa Bena w Smochčicach. W kooperaciji z Osnabrückskim dźiwadłom předstaji „theater odos“ hru „Njeznaty rjek“ wo Hitlerowym atentatniku Georgu Elsneru.

JAPOŠTOŁSTWO MODLENJA

Ze swjatym wótcom modlimy so w februaru:

1. Modlimy so, zo by so identita swójby česćila a jeje njenarunajomny přinošk na dobro cyte towaršnosće připóznał.
2. Modlimy so, zo bychu křescanske wosady w misionskich krajach, w kotrychž je wojowanje přečiwu chorosćam wosebje trěbne, Chrystowu přítomnosć mjez čerpjacymi wobsweđčeli.

Swjatočne přenjesenje popjelnicow třoch měšnikow-martrarjow w Drježdžanach

Popjelnica serbskeho kapłana Alojsa Andrickeho kaž tež popjelnicy něhdyšeho diecezanskeho dušepastyrja młodźiny dr. Bernharda Wenscha a Leutersdorfskeho fararja Aloysa Scholze maja so sobotu, 5. februara, swjatočne w procesionje wot něhdyšeho policajskeho wot něhdyšeho policajskeho Jochen Bohla porěči. Wottam póndže procesion dale do katedrale, hdžež wotměje so nyšpor.

Swójbne popođnjno wot 0 do 99 lět

Bačońska wosada přeprašuje wšitkich zajimowanych na swójbne zarjadowanje njedzela, 13. februara, w 15 hodž. do Haslowa na Bizoldec žurlu. Wo zhromadne reje square-dance postara so rejlanski studij Pohle z Budyšina.

Hłowna zhromadźizna TCM

Předsydstwo Towarstwa Cyrila a Metoda z.t. (TCM) přeprašuje wšitkich člonow towarstwa, člonow sekcijow a korporacijow kaž tež zajimowanych hosći na swoju hłownu zhromadźiznu na swjedženju swojeju patronow pónđzela, 14. februara, do Radworja. Započnjemy we 18.30 hodž. z Božej mšu w Radworskej cyrkwi. Přizamknje so zhromadźizna na farje.

Jurij Špitank, předsyda TCM

Jubilejne pory k biskopej přeprašene

Drježdžansko-Mišnjanski biskop Joachim Reinelt přeprašuje mandželskich, kotřiž woswječa w běhu lěta 2011 jubilej, sobotu, 10. septembra, do Drježdžan. Zajimcy měli so pisomnje w pastoralnym wotrjedže biskopskeho ordinariata přizjewić a swoju adresu kaž tež jubilej podač: z póstom na Bischöfliches Ordinariat, Abteilung Pastoral, Käthe-Kollwitz-Ufer 84, 01309 Dresden, z faxom na čislo (03 51) 3 36 16 01 abo z e-mail na Pastoral@Ordinariat-Dresden.de.

do njedzela

njedzela, 30. januara:
4. přezlětna – Martiny
Cef 2,3; 3,12-13 / 1 Kor 1,26-31 / Mt 5,1-12a

pónđzela, 31. januara: Jana Boska
Hebr 11,32-40 / Mk 5,1-20

wutora, 1. februara: Brigity
Hebr 12,1-4 / Mk 5,21-43

srjeda, 2. februara: Předstajenja Knjeza
Mal 3,1-4 abo Hebr 2,11-12.13c-18 / Lk 2,22-40

štwórtk, 3. februara: Blažija, Ansgara
Hebr 12,18-19.21-24 / Mk 6,7,13

pjat, 4. februara: Weroniki
Hebr 13,1-8 / Mk 6,14-29

sobota, 5. februara: Agaty
Hebr 13,15-17.20-21 / Mk 6,30-34

njedzela, 6. februara:
5. přezlětna – Pawoła Miki, Doroteje
Jez 58,7-10 / 1 Kor 2,1-5 / Mt 5,13-16

wot njedzela

městno za adresowu nalěpk rozšěrjenja

Zrowastanjenje

je naša wěra,
zasowidženje
naša nadźija,
spominanje
naša lubosć.

Swjaty Hawštyn

KATOLSKI POSOŁ

Časopis katolskich Serbow

Wudawačel:
Towarstwo Cyrila a Metoda z.t.,
Kamjenska 10, 01920 Zejicy

Katolski Posoł spěchujetej Založba za serbski lud, kotraž dóstawa lětnje přiražki Zwjazka, Swobodneho stata Sakskeje a Kraja Braniborskeje, a Drježdžansko-Mišnjanske biskopstwo.

Šefredaktor: farar Gerat Warnar

Adresa redakcije a rozšěrjenja:
Póstowe naměsto 2 / Postplatz 2
02625 Budyšin / Bautzen
telefon: (0 35 91) 550 212
telefax: (0 35 91) 4 22 07
e-mail: Katolski@Posol.de
internet: www.Posol.de

Postvertriebsnummer: F 8485
Lětny abonement plaći:
15 eurow, z póstom 30 eurow.

Konto: TCM-Katolski Posoł
banka: LIGA Dresden
kontowe čislo: 20 828 23 66
BLZ: 750 903 00

Čišć: Serbska čišćernja, Budyšin

Štóz w nastawkach swoje měnjenje zastupuje, ma je ze swojim mjenom podpisač. Přinoški njekryja so stajnje z měnjenjom redakcije.